

VaYigash: Judah and Joseph; Ending Sibling Rivalry

Ezekiel 37:15-28

15-17: Introducing the Vision

the Lord.' (15) And the word of the Lord came unto me, saying: (16) 'And thou, son of man, take thee **one stick**, and write upon it: **For Judah**, and for the children of Israel his companions; then take **another stick**, and write upon it: **For Joseph, the stick of Ephraim**, and of all the house of Israel his companions; (17) and join them for thee one to another into **one stick**, that they may become one in thy hand. (18) And when the children

וַעֲשִׂיתִי נְאֻם יְיָ (טו) וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלַי
לֵאמֹר. (טז) וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח לְךָ עֵץ
אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
חִבְרֹו וְלִקַּח עֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו
לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
חִבְרֹו. (יז) וְקָרַב אֶתְּם אֶחָד אֶל אֶחָד
לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחַד בְּיָדְךָ. (יח)

עץ=wooden slate (for writing)

18-20: Identifying the Pieces

thy hand. (18) And when the children of thy people shall speak unto thee, saying: Wilt thou not tell us what thou meanest by these? (19) say into them: Thus saith the Lord God: Behold, I will take the **stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim**, and the tribes of Israel his companions; and I will put them unto him together with the **stick of Judah**, and make them **one stick**, and they shall be one in My hand. (20) And the sticks whereon thou writest shall be in thy hand before their eyes. (21) And say unto

וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלַיךְ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר
הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מָה אֵלֶּה לְךָ. (יט) דְּבַר
אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ הוֹה הִנֵּה אָנִי
לִקַּח אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם
וּשְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל חִבְרֹו וְנָתַתִּי אוֹתָם
עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתֶם לְעֵץ
אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי. (כ) וְהָיוּ הָעֵצִים
אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעִינֵיהֶם.

The symbolism of many joined into one is familiar to us from the midrashic interpretation of the stones Jacob placed about his head when he slept in Bethel. Could there have been twelve?

21-23: Interpretation; Political and Spiritual Unification

before their eyes. (21) And say unto them: Thus saith the Lord God: Behold, I will take the children of Israel from among the nations, whither they are gone, and will gather them on every side, and bring them into their own land; (22) and I will make them **one nation** in the land, upon the mountains of Israel, and **one king** shall be king to them all; and they shall be no more two nations, **neither shall they be divided into two** kingdoms any more at all; (23) neither shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions; but I will save them out of all their dwelling-places, wherein they have sinned, and will cleanse them; **so shall they be My people, and I will be their God.** (24)

(כא) וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָהוּה הִנֵּה אָנִי לֹקַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל אֲדָמָתָם. (כב) וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלֹךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֹל לְמֹלֶךְ וְלֹא [יִהְיוּ] (יִהְיֶה) עוֹד לְשְׁנַיִם גּוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד. (כג) וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם וּבְכֹל פְּשַׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. (כד)

X

מלכים א"א

the house of Joseph. (29) And it came to pass at that time, when Jeroboam went out of Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; now Ahijah had clad himself with a new garment; and they two were alone in the field. (30) And Ahijah laid hold of the new garment that was on him, and rent it in twelve pieces. (31) And he said to Jeroboam: 'Take thee ten pieces; for thus saith the Lord, the God of Israel: Behold, I will rend the kingdom out of the hand of Solomon, and will give ten tribes to thee— (32) but he shall have one tribe, for My servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel— (33) because that

(כט) וַיְהִי בַעֲת הַהִיא וַיִּרְבַּעַם יָצָא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנְּבִיא בְּדָרֶךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשִׁלְמָה חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבָדִם בְּשָׂדֶה. (ל) וַיִּתְפֹּשׂ אַחִיָּה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶהָ שְׁנַיִם עָשָׂר קְרָעִים. (לא) וַיֹּאמֶר לִירְבָעָם קַח לְךָ עֶשְׂרֵה קְרָעִים כִּי כֹה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׁבָטִים. (לב) וְהִשְׁבַּט הָאֶחָד יִהְיֶה לוֹ לְמַעַן עַבְדֵי דָוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל. (לג) יֵעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְעִשְׂתָּרְת אֱלֹהֵי צִדְנִין לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמַלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי

We are also acquainted with the opposite symbolism: a whole item taken apart. The prophet Ahijah the Shilonite tore the robe of Jeroboam ben Nebat into twelve pieces, returning ten to him (to symbolize the ten tribes of the northern kingdom of Ephraim) and keeping two (to symbolize the two tribes of the southern kingdom of Judah).

24-28: Restoration of Davidic Monarchy and Temple

And My servant David shall be king over them, and they all shall have **one shepherd**; they shall also walk in Mine ordinances, and observe My statutes, and do them. (25) And they shall dwell in the land that I have given unto Jacob My servant, wherein your fathers dwelt; and they shall dwell therein, they, and their children, and their children's children, for ever; and **David My servant shall be their prince for ever**. (26) Moreover I will make **a covenant of peace** with them — it shall be **an everlasting covenant** with them; and I will establish them, and multiply them, and **will set My sanctuary in the midst of them for ever**. (27) **My dwelling-place also shall be over them; and I will be their God, and they shall be My people**. (28) And the nations shall know that I am the Lord that sanctify Israel, when My sanctuary shall be in the midst of them for ever.'

וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעָה אֶחָד
יְהִי לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וַחֲקוּתַי
יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם. (כה) וַיָּשְׁבוּ עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לִיעֶקֶב אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיָּשְׁבוּ עָלֶיהָ הַמָּה
וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדוֹד
עַבְדֵי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם. (כו) וְכִרְתִּי
לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יְהִי
אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וּנְתַתִּי
אֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם. (כז) וְהָיָה
מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים
וְהַמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם. (כח) וַיֵּדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְיָ מִקְדָּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת
מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם.

יחזקאל ר"ז

(א) הִיָּתָה עָלַי יָד יְיָ וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְיָ וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת. (ב)
וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יִבְשׁוֹת מְאֹד. (ג)
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הִתְחַיֵּינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי יְיָהוּה אַתָּה יַדְעָתָּ. (ד)
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר
יְיָ. (ה) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָהוּה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם. (ו)
וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהֶעֱלַתִּי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם
וַיַּדְעֶתְם כִּי אֲנִי יְיָ. (ז) וְנִבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ. (ח) וָרֵאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר
מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם. (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶּן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל
הָרוּחַ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָהוּה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ וּפְתַח בְּהַרוּגִים הָאֵלֶּה וַיִּחִיו. (י)
וְהִנָּבְאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחִיו וַיַּעֲמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חֵלֶל גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד. (יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים
יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֲבִדָה תִּקְוֹתֵנוּ נִגְזְרֵנוּ לָנוּ. (יב) לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְיָהוּה הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהֶעֱלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל. (יג) וַיַּדְעֶתְם כִּי אֲנִי יְיָ בִּפְתָחִי אֶת קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלוֹתִי
אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי. (יד) וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל אֲדַמַּתְכֶם
וַיַּדְעֶתְם כִּי אֲנִי יְיָ דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם יְיָ. (טו) וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר. (טז) וְאַתָּה בֶּן

משיח בן יוסף

Messiah, Son of Joseph

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נב עמוד א

תנו רבנן: **משיח בן דוד** שעתיד להגלות במהרה בימינו, אומר לו הקדוש ברוך הוא: שאל ממני דבר ואתן לך, שנאמר "האספרה אל חוק" וגו' "אני היום ילדתיך שאל ממני ואתנה גוים נחלתך." וכיון שראה **משיח בן יוסף שנהרג**, אומר לפניו: רבוננו של עולם, איני מבקש ממך אלא חיים. אומר לו: חיים, עד שלא אמרת - כבר התנבא עליך דוד אביך שנאמר "וחיים שאל ממך נתתה לו" וגו'.

Our Rabbis taught, The Holy One, blessed be He, will say to the **Messiah, the son of David** (May he reveal himself speedily in our days!), 'Ask of me anything, and I will give it to thee', as it is said, "I will tell of the decree" etc. "This day have I begotten thee, ask of me and I will give the nations for thy inheritance." But when he will see that the **Messiah the son of Joseph is slain**, he will say to Him, 'Lord of the Universe, I ask of Thee only the gift of life'. 'As to life', He would answer him, 'Your father David has already prophesied this concerning you', as it is said, He asked life of thee, thou gavest it him, [even length of days for ever and ever].

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נב עמוד ב

"ויראני ה' ארבעה חרשים." מאן נינהו ארבעה חרשים? - אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא: **משיח בן דוד, ומשיח בן יוסף, ואלהו, וכהן צדק**. מתיב רב ששת: אי הכי, היינו דכתיב "ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה הני לשובה אתו!" - אמר ליה: שפיל לסיפיה דקרא, "ויבואו אלה להחריד אותם לידות את קרנות הגוים הנושאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה" וגו'. - אמר ליה: בהדי חנא באגדתא למה לי. "והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרוך בארמנותינו והקמונו עליו **שבעה רועים** ושמנה נסיכי אדם." מאן נינהו שבעה רועים? - דוד באמצע, אדם שת ומתושלח מימינו, אברהם יעקב ומשה בשמאלו. ומאן נינהו שמנה נסיכי אדם - ישי, ושואל, ושמואל, עמוס, וצפניה, צדקיה, ומשיח, ואלהו.

"And the Lord showed me four craftsmen." Who are these 'four craftsmen'? — R. Hana b. Bizna citing R. Simeon Hasida replied: **The Messiah the son of David, the Messiah the son of Joseph, Elijah, and the Righteous Priest**. R. Shesheth objected, If so, was it correct to write, "These are the horns which scattered Judah," seeing that they came to turn [them] back?— The other answered him, Go to the end of the verse: "These then are come to frighten them, to cast down the horns of the nations, which lifted up their horns against the Land of Judah, to scatter it" etc. Why, said R. Shesheth to him, should I argue with Hana in Aggada?

"And this shall be peace: when the Assyrian shall come into our land, and when he shall tread in our palaces, then shall we raise up against him seven shepherds and eight princes among men." Who are the "seven shepherds"? — David in the middle, Adam, Seth and Methuselah on his right, and Abraham, Jacob and Moses on his left. And who are the "eight princes among men"? — Jesse, Saul, Samuel, Amos, Zephaniah, Zedekiah, the Messiah, and Elijah.

